

Dimma á rættari leið

DIMMA skvair leygdagin um óhugnaligu herferðina móti sakleysum flóttafólki í týska býnum Rostock fyr kortum og ilskast av røttum um, at slíkt skal bera til í okkara siðmenta vesturheimi, har frægasta fólkaraði átti at valdað.

VIT hava fingið at vita, at teir, sum aftanfyrí ófriðin stóðu, vóru bólkir av ytsta høgaveingin- um, fremstir teirra millum nýnazistar, sum í hesum týsku broytingartíðum fjølgast fyrí hvønn dag. Eisini hava vit nú frætt, at meira og minni arbeiðsleysisir fyrrverandi »trygdarøglulimir« úr gamla eysturtýska Stazi hava verið uppi í leikinum.

HETTA sigur okkum so mikið, at vandi nú av álvara er á ferð. Tí kunnu so totalitar- og eisini ódemokratiskar kreftir, hóast

ideologisku munirnar, ið áttu at verið, ganga saman til at fremja slíkan ófliggjaskap, kunnu tær ivaleyst eisini gera tað við øðrum fyrí eyga.

MEN helst bert til eitt vist, og tá hava vit so kanska eisini í tryggja vestureuropa rokkið krigsstøðumarkinum.

SORGARLEIKIRNIR í sundurdøtna Jugoslavia, teir vit frætta minni um aðrastani á Balkan og blóðuga stríðið millum ymsu fólkabólkar í nærum øllum gomlum tjóðum farna sovjet-samveldisins, siggja vit tian-verri ongan enda á sum er, og ilt er tí at meta um, hvussu eitt nú megineuropa man fara at taka seg út um nøkur fá ár.

VIT vistu, hvat eystur- og vesturblokkur var, nú nærum einki. At gamla sundurbýtið ikki kundi standa við í ævri við tí fólkaraðisliga órættvísi og beinleiðis kúgan, sum mangan var dagligur kostur, skilja vit. Bert spell, at vit ikki í øllum førum høvdu nak-

að betri at seta í staðin.

VIÐ avtøkuni av Warszawasamgonguni er eisini leiklutur Natos í okkara heimsparti vorðin meira politiskur enn hernaðarlíkur – sigst. Í øllum førum bjóðar hesin felagsskapur seg nú fram til undir ST-leiðslu at vera við til at loysa politiskar trupuleikar í gamla Europa, og er skil í, kunnu vit ikki annað enn taka við hesum tilboði.

HØVUÐSÁBYRGDINA fyrí út-sjónini av einum framtíðar Europa hevur og skal Europa hava sjálvt. Fyrst og fremst frælsu, framkomnu, europeisku londini, sum enn eru sloppin undan sorgarleikum, sum teimum á Balkan, men eisini onnur, sum í hesum døgum eru í ferð við at loysa teirra tjóðskaparlígu munir á meira friðarligan hátt, sum eitt nú tjekkar og slovenar.

ÁBYRGDARTYNGDIN fyrí, at alt ikki skal fara upp í royk, liggur tó á EEC. Skal framtíðarskil vera í hesum felagsskapi til eis-

ini at gerast so sampolitiskur, sum hann sigur seg vilja vera, kann okkum kanska vera loyvt at vóna, at hesin felagsskapur tekur sær um reiggj av álvara og sigur hartil og ikki longur, tá um verandi fólkátýningar og beista-gerðir á Balkan annars ræður.

MEN raknar hesin felagsskapur ikki við av tí, sum hendir í gamla Eysturtýsklandi í løtuni, er sjálvsagt minni vón fyrí, at hann tekur sær ábyrgd fyrí at loysa trætur uttan fyrí felagsskapin í Europa.

DANIR søgdu nei til seinasta uppskotna slagið av europeiskum samveldi. Ivaleyst høvdu teir sum lítill tjóð í tí leikinum algóðar grundir til tess. Men hvussu virkin felagsskapurin man fara at vera í hesum politisku og hernaðarlígu trætum, sum valda í Europa í løtuni, vrakar eisini Frakland, sum ein av megintjóðum Europu, europeiska samveldishugsjónina, kunnu vit øll ivast í. Men livst so spyrst.

Opið bræv

Um at takka

Jens Pauli Heinesen, í mást teljast millum tey tær her í Føroyum, sum takka landsins kosnu monnum fyrí skilagott arbeiði.

Tí tað er onki at taka seg aftur í, at fiski- og figgjarpolitikkurin, sum lögtingið og landsstýrið hava rikið, skulu vit siga í 20 ár, er høvuðsorsøkin til ta tilverukreppu, ið hevur fingið at kalla hvørt føroyskt heim at rilla og tað í ólukkum máta.

Nógur hevur verið tosað og skrivað um tann sjálv-týningarpolitikk, lögtingið hevur rikið og rekur við

okkara heimasjógv (200 sjómil), og spurningurin um »to be or not to be«, tað vil siga tilveruspurningur- in hjá komandi ættarliðum í Føroyum, er meira aktu-ellur enn nakrantíð. Nær hava vit frá tingsins røðara- palli hoyrt álvarsligt orð- skifti um tað konglomerat- ið (samanblanding) av veð- haldslógum, sum lögtingið uttan eiti av eftirliti áhald- andi hevur krøkt í hvønn pengapung í Føroyum, og sum gjørdist Damokles- svøðið, ið skar okkum inn á bein?

Tað føroyska heimið

blóðir burtur.

Veruleikin er jú tann, at reyði tráðurin í landsins og lögtingsins patchwork (klútateppi) vóru kautión- imar hjá Palleba, og mest ræðandi avleiðingin av hesum er ránsveidan í okk- ara heimasjógv umframt drening av landskassanum, kommunum og monnum í fiskivinnuni og aðrari vinnu á sjónum.

Í ársfrágreiðingum frá ríkisumboðnum/landsstýr- inum kanst tú millum mangt annað lesa fylgjandi um landskassans veðhalds- skyldur:

Dato	Kommunur	SEV	Telefonv.	Alm. grunнар
1.1.75	40.8 mió.	72.6 mió.	39.5 mió.	0 mió.
1.1.87	250.6 mió.	91.9 mió.	279.7 mió.	446.4 mió.

Töluni tala fyrí seg.

Sum kunnugt gjørdust veðhaldsskyldur lands- kassans viðvíkjandi virkj- um og feløgum at kalla 100% effektivar.

Hvussu kautiónirnar móttvegis kommunum og almennum grunnum fara at roynast (uml. 700 milli- ónir), fer tíðin at visa

okkum.

Tað er trupult at gera upp í krónum og oyrum tað, ið skattaborgarin hevur mist orsakað almennum kau- tíonum og almennum útlán- um, men afturat tí milli- ardaupphædd, talan er um, koma so teir mongu nýmótans og sera kost- aðarmiklu skipini, sum so at

siga øll eru farin av landin- um.

Og oman á alt hetta kemur tann vitleysa uttanlands- skuldin, sum teir ráðandi hvør í sínum lagi klandrað- ust um: vóru vit skulda- reyvar upp á 7, 8, 9 ella 10 milliardir, teir tókust at leita hvør í síni skuffu.

Hvør kann hava orð fyrí

orðaskifti

slíkum dárskapi?

Jens Pauli, eg eri ál- arsliga bangin fyrí, at meg- inparturin av okkara til- verupotentiali er skrykt undan okkum, og at navn- geva slíkt katastrofu er ikki ov nógv sagt.

Hesin áralangi dansurin um gullkálvin væl skipaður og troðin av landsins fólk- valdu monnum gjørdist ver- andi og komandi ættarliðum sonn ólukkka.

Onki at ivast í at flest øll føroysk heimugu priori- tera penganytsluna í hesi røð: matur, klæði, ljósi, varma, skuld og annað.

og samstundis vórðu játt- aðar 4,700 milliónir lands- umsitingini at ferðast fyrí

..... o.s.fr.

Tá ið vit settu fótur undir egið borð, var tað við vána- ligum borðsiði, vit lögdust í troðið sum ravnar um deyð- seyð.

Nei, lítið er at takka fyrí, tíverri.

Vinarliga

Heri Mohr

P.s.

Jens Pauli, hvat heldur tú um tað, at okkara fólk- valdu menn, okkara fjøl- miðlar, t.v.s. fólk í útvarp- inum, sjónvarpinum og blóðunum og annað gott fólk kalla fisk, sum svimur í sjónum, fyrí rávøru? Munnu okkara bøndur fara at kalla seyðin fyrí rávøru? Kanska vit onkuntíð fara at syngja »Rávøran bítur, nú nýtast sterkar hendur...« ella

»Fast stóð í fonnum eitt rávørufylgi...«

h.m.